

MODLIĆ SIĘ I NIE USTAWAĆ

„Jezus opowiedział swoim uczniom przypowieść o tym, że powinni modlić się, a nie ustawać”.

Coroczny tydzień modlitwy w naszym kościele to czas, gdy na nowo odkrywamy wartość modlitwy i – jako społeczność – doświadczamy mocy tego przywileju. Tak, modlitwa to nie jedynie powinność chrześcijanina, ale przywilej rozmowy z Tym, którego określamy naszym Stwórcą i Zbawicielem. Często ten tydzień intensywnych modlitw „rozpala” serca wierzących i sprawia, że według rady Pawła zaczynamy modlić się „bez przestanku”. A to oznacza, że modlitwa nie jest jedynie czymś sporadycznym, czymś co czynimy jedynie w sobotę lub jedynie według zasady: „jak trwoga to do Boga”.

W tym tygodniu – 4 listopada – mija dokładnie 25 lat od momentu, gdy w szczególny sposób doświadczyliśmy cudu modlitwy i cudu Bożej łaski. Było piątkowe popołudnie, oboje z żoną byliśmy w domu przygotowując się do sabatu. Naszych dwoje dzieci nie

wróciło jeszcze ze szkoły. Budynek naszego kościoła w Zamościu, przy ulicy Żdanowskiej, znajduje się naprzeciw budynku szkoły, do której uczęszczały nasze dzieci. Nie zawsze mieliśmy rano czas na wspólne nabożeństwo, ale zwykle modliliśmy się o nasze dzieci posyłając je do szkoły.

Chociaż szkoła była blisko, zazwyczaj żona lub ja staraliśmy się przeprowadzić naszego syna – pierwszoklasistę – przez dość ruchliwą ulicę. Jeśli było to możliwe, któreś z nas odbierało go ze szkoły. Jednak tego dnia – ze względu na wspólne wyjście na wycieczkę szkolną – nie znaleźliśmy godziny jego powrotu ze szkoły. W pewnym momencie usłyszeliśmy dzwonek do naszych drzwi. Otwierając drzwi zobaczyłem przerażonego syna naszych sąsiadów, który zatrwożył mnie słowami: „Wujek! Daniela przejechał samochód!”.

Nie wiedziałem jak to powiedzieć mojej zajętej przygotowaniem obiadu żonie. Krzyknąłem tylko: „Daniel miał wypadek”, po czym oboje na drżących nogach zbiegliśmy

na ulicę. Tłum zebranych gapiów zasłaniał widok na to, co się wydarzyło. Dostrzegliśmy jedynie stojący krzywo, kilka metrów za przejściem dla pieszych, samochód i wyraźne ślady gwałtownego hamowania na jezdni. Po chwili usłyszeliśmy płacz naszego syna, którego na rękach trzymała pewna kobieta. Wszyscy mówili o tym, co się stało. Mały chłopiec został potrącony przez kierowcę na przejściu dla pieszych. Samochód uderzył w dziecko i jeszcze kilka metrów „przewiół” je na masce. Chłopiec upadł dokładnie na skrzyżowaniu z drugą ruchliwą jezdnią. Ponieważ był przytomny, zaczął czołgać się do krawężnika, bojąc się, by nie najechał na nie inny pojazd. I wtedy właśnie kobieta, która była świadkiem zdarzenia, podniosła naszego syna z jezdni. Wróciłem szybko do domu, by wezwać pogotowie. Pomoc dotarła w ciągu kilku minut. Żona pojechała razem z nim do szpitala, a mnie poproszono o złożenie zeznań i podpisanie kilku dokumentów.

Wszystko podpisywałem bez czytania myśląc jedynie o tym, co dzieje się z dzieckiem. Wgięcia na masce samochodu, który uderzył drobnego, ważącego 17 kg chłopca nie wróżyły nic dobrego. Nigdy tak gorliwie nie modliłem się do Boga. Prosiłem tylko o to, by syn przeżył. Byłem gotów wozić go w wózku, no-

sić na rękach, byle tylko przeżył. Gdy dotarłem na oddział ratunkowy szpitala syn był już po wstępnym badaniu i prześwietleniu RTG. Prześwietlono jego kręgosłup, zębra, głowę, ręce i nogi. Po pewnym czasie w drzwiach pojawił się lekarz z jeszcze mokrymi kliszami umieszczonymi w specjalnych drewnianych ramkach. Przeglądając w świetle lamp poszczególne zdjęcia kilka razy upewniał się „czy to jest ten chłopiec z wypadku... to dziecko potrącone przez samochód?”.

Zdjęcia nie pokazały najmniejszej zmiany, najmniejszego pęknięcia, czy przesunięcia. Organy wewnętrzne były nienaruszone. Mając żywo przed oczami wgięcia na masce samochodu nie potrafiłem uwierzyć w to, co się stało. Gdy lekarz pochylił się nad naszym dzieckiem badając jego brzuch i pytając się syna, co go boli, usłyszał odpowiedź: „jestem głodny!”. Na naszą prośbę podjął decyzję, by dziecko przewieźć do domu, by zaoszczędzić mu stresu związanego z pobylem w szpitalu.

W piątkowy wieczór znowu byliśmy wszyscy razem wielbiąc Boga za cud Jego łaski. Za kolejną wysłuchaną modlitwę, za objawioną moc. Tak, Panie Jezu, Ty uczysz nas, że modlitwa działa, że jest naszym przywilejem i siłą i że „powinniśmy stale modlić się i nie ustawać”.

Mariusz Maikowski

Jeżeli nie możesz osobiście uczestniczyć w naszym nabożeństwie, zapraszamy na cotygodniowe transmisje nabożeństw na żywo o godz. **9:30** na kanale:

[youtube.com/adwentysciwarszawa](https://www.youtube.com/adwentysciwarszawa)

oraz na stronie:

www.warszawa.adwent.pl

WITAMY NA NABOŻEŃSTWIE

09:30 – 1 część

apel misyjny, studium biblijne w grupach

11:00 – 2 część

kazanie Słowa Bożego – Jacek Matter

Zapraszamy do studium Biblii w Szkole Sobotniej. Tytuł lekcji bieżącego kwartału:

**„Księga Ezechiasza i Księga Nehemiasza”
09.11 – „Czytanie Słowa”**

Zapraszamy wszystkich do przyłączenia się do jednej z grup podczas studium biblijnego w **głównej sali kościoła**.

Prowadzimy dodatkowo klasy:

Klasa dziecięca (2–7 lat)

– balkon

Klasa dzieci starszych (8–12 lat)

– sala katechetyczna na dole

Klasa anglojęzyczna (english speaking class)

– mała kaplica (conference room)

Klasa ukraińska

– prawy rząd z tyłu

Klasa niesłyszących

– lewy rząd z przodu

Klasa młodzieżowa (gimnazjum, liceum)

– harcówka

Klasa dla osób słabiej słyszących

– „biblioteka”

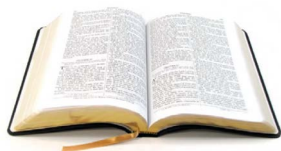
PROGRAM KAZAŃ

09.11 – Jacek Matter

16.11 – Bernard Koziróg

23.11 – Mariusz Maikowski

30.11 – Władysław Kosowski

TYDZIEŃ MODLITWY 2–9 LISTOPADA

Ostatnie spotkanie modlitewne odbędzie się dzisiaj (sobota) o godz. 17:00, w sali katechetycznej.

NABOŻEŃSTWO W POLSKIM RADIO

W dniu 10 listopada o godz. 8:00 w II programie Polskiego Radia, UKF 104.9 MHz będzie można wysłuchać nabożeństwa KADS w Polsce.

**PROSIMY O WYŁĄCZENIE
TELEFONÓW KOMÓRKOWYCH PODCZAS
NABOŻEŃSTWA**

ENGLISH SPEAKERS' SERMON

The sermon is translated into English – if you are interested in participating please go to the front of the middle row and ask for headphones.

ZAPRASZAMY NA SPOTKANIA

<i>środa</i>	<i>piątek</i>
SPOTKANIA MODLITEWNE W każdą środę o godz. 18:00. Sala katechetyczna.	BIBLIJNE SPOTKANIE MŁODZIEŻOWE Piątki, godz. 19:00. Sala katechetyczna

BIBLIOTEKA ZBOROWA

Jeśli chcesz zapoznać się z tytułami dostępnymi w naszym księgozbiorniku lub po prostu wypożyczyć jakąś książkę, zgłoś się po nabożeństwie do *Agnieszki Sobkowiak* – tuż przy stoisku z literaturą.

HERBATKA W BIBLIOTECE

Wszystkich spragnionych, w przerwie nabożeństwa, zapraszamy na kubek pysznej, ciepłej herbaty owocowej. Drodzy! Prosimy Nie wchodźcie z kubkami na salę nabożeństw.

GORĄCY POSIŁEK PO NABOŻEŃSTWIE

Zapraszamy wszystkich, którzy chcą zjeść smaczną zupę, ogrzać się, spędzić czas w gronie przyjaciół lub poznać nowych – do zejścia po nabożeństwie do sali katechetycznej.

HARCERZE I ZUCHY

Kolejna zbiórka Pathfinders odbędzie się **16 listopada (sobota) o godz. 16:00.**

Z ARCHEOLOGIA PRZEZ KRAJE BIBLIJNE

Warszawa, Foksal 8, godz. 18:00
Prowadzący: Bernard Koziróg

- 09.11** Liban, Syria i Jordania w Biblii i archeologii
- 10.11** Azja Mniejsza, Grecja i Rzym – tereny misji apostoła Pawła
- 16.11** Cypr i Malta – tereny misji apostoła Pawła
- 17.11** Wpływ religii i polityki bliskowschodniej na Europę
- 23.11** „Wieczór irański”

WIECZÓR IRAŃSKI

Poznaj historię starożytnej Persji i jej związki z Biblią. W programie:

- tradycyjna muzyka irańska
- wykład o historii i kulturze Iranu
- poezja irańska
- konkurs z nagrodami
- kuchnia irańska

23 listopada, godz. 18:00, Foksal 8

Masz pytanie? Potrzebujesz porady? Masz uwagi, którymi chciałbyś podzielić się z kierownictwem zboru?

Napisz lub zadzwoń:

Mariusz Maikowski (pastor)

t: +48 509 39 39 31, e: maikowski.mariusz63@gmail.com

Piotr Wiszniewski (starszy zboru)

e: piwisz@onet.pl

Kościół Adwentystów Dnia Siódmego w Warszawie ul. Foksal 8

www.warszawa.adwent.pl

facebook.com/adwentysciwarszawa

youtube.com/adwentysciwarszawa

biuletyn

redakcja:

Beata Dutkowska, Mariola Ananiów
Andrzej Kaszewiak.

skład:

Mikołaj Manžett-Leszczyński,

kontakt:

biuletyn@warszawa.adwent.pl